

Miejska Biblioteka Publiczna
w Białej Podlaskiej
DZIAŁ INFORMACJI, BIBLIOGRAFII
I WIEDZY O REGIONIE
ul. Warszawska 12a
21-500 Biała Podlaska
tel. (083) 343-61-11

Ziemia Parczewska

Nr 6 czerwiec 2002

Miesięcznik społeczno – kulturalny powiatu parczewskiego

cena: 1,50 zł (w tym 7% VAT)

Przemarsz uczestników
Powiatowego Święta Ludowego
ulicami Milanowa

Prezes WK PSL w Lublinie
Zdzisław Podkański
wręcza sztandar prezesowi
ZG PSL w Milanowie
Bogdanowi Świerzbowskiemu

Majowe uroczystości

Zespół „Kukułki” z Paszenek
podczas „Majówki” w Sosnowicy

Poczet sztandarowy OSP w Sosnowicy
podczas Powiatowego Święta Strazaka w Parczewie

Fot. B. Sarnawska

W numerze:

**ŻYCIE
PARCZEWA**

**Nasze
środowisko**

- dodatek ekologiczny

ponadto:

- Jubileusz 50-lecia Zespołu Szkół Rolniczych w Jabłoni
- Pani Alinka z Rudna
- Nowi dyrektorzy
- Opowieści znad Piwonii
- Sport

www.parczew.pl
ISSN - 1643-5222

Witamy „Życie Parczewa”

Z inicjatywy Starostwa Powiatowego oraz Parczewskiego Stowarzyszenia Twórców i Animatorów Kultury od maja br. ukazuje się wspólnie z naszym miesięcznikiem „Życie Parczewa”. Dotychczas „Życie” było samodzielnym miesięcznikiem Urzędu Miasta w Parczewie. Witając wzbogacającą naszą gazetę „Życie Parczewa” mamy nadzieję spełnienia oczekiwań mieszkańców miasta co do informowania o jego problemach.

Redaktor Naczelny

Czyste wody w powiecie parczewskim

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Parczewie działając w oparciu o wyniki badań laboratoryjnych wód w jeziorach przeprowadzonych w trakcie przygotowań do sezonu letniego 2002 r. informuje, że na terenie powiatu parczewskiego dopuszcza się organizowanie kąpielisk oraz uprawiania sportów wodnych na następujących akwenach: Jezioro Białskie w Białce (gm. Dębowa Kłoda), Jezioro Zagłębocze (gm. Sosnowica), Jezioro Czarne (gm. Sosnowica), Zalew „Relax” w Parczewie.

Kąpieliska będą w sezonie letnim pod nadzorem sanitarnym, a o każdorazowej zmianie jakości wody zostaną przekazane informacje.

TSS-E Parczew

W niedzielę 19 maja 2002 r. w Milanowie odbyły się powiatowe uroczystości Święta Ludowego. Głównym punktem było poświęcenie i wręczenie sztandaru gminnej organizacji Polskiego Stronnictwa Ludowego. Na uroczystość przybyli przedstawiciele wojewódzkich władz PSL i władz samorządowych *Zdzisław Podkański* – prezes ZW PSL w Lublinie, *Jan Buczma* – dyrektor Wydziału Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej Urzędu Marszałkowskiego, *Adam Czarnacki* – starosta parczewski, *Stanisław Bartnicki* – przewodniczący Rady Powiatu w Parczewie, *Jerzy Maśluch* – prezes ZP PSL w Parczewie oraz liczni przed-

„Wrzeciono” na Litwie

Już od 14 lat w ostatnią niedzielę maja Polonia Litewska organizuje Przegląd Kultury Polskiej pod nazwą „Kwiaty Polskie”. Odbywa się on w niewielkim miasteczku podwileńskim Niemęczynie. W przeglądzie biorą udział polonijne zespoły z całej Litwy oraz goście z Polski, łącznie kilkadziesiąt zespołów. W bieżącym roku gośćmi „Kwiatów Polskich” był między innymi zespół śpiewaczy „Wrzeciono” z Podedwórze, kierowany przez *Gabrielę Bilkiewicz* i *Krzysztofa Kozaka* zaprezentował pieśni z naszego regionu. Zespół został gorąco przyjęty przez niemęczeńską publiczność. „Wrzeciono”, oprócz występów artystycznych, miało możliwość zwiedzenia naj-

ważniejszych miejsc historycznych w Wilnie m.in. cmentarza „Na Rosie”, Ostrej Bramy, katedry, wielu zabytkowych kościołów, wileńskiej starówki, a także zamku w Trokach – historycznej siedziby księcia Witolda.

Wyjazd „Wrzeciona” był możliwy dzięki zaproszeniu otrzymanemu od głównego organizatora imprezy – posła do sejmu litewskiego *Jana Mincewicza* oraz częściowemu dofinansowaniu wyjazdu przez Parczewskie Stowarzyszenie Twórców i Animatorów Kultury w Parczewie. Była to również forma nagrody dla „Wrzeciona” ze strony Starostwa Powiatowego w Parczewie za dotychczasowe osiągnięcia zespołu w dziedzinie kultury ludowej. Organizację wyjazdu zapewnili wicestarosta *Jerzy Maśluch* i kierownik Wydziału Oświaty i Kultury Starostwa Powiatowego *Jan Najs*.

J.N.

Przemarsz zespołów uczestniczących w festiwalu

Członkowie „Wrzeciona” przed zamkiem w Trokach

Przy grobie Matki marsz. Józefa Piłsudskiego na wileńskiej Rosie

Na scenie w Niemęczynie

Powiatowe Święto Ludowe 2002

stawiciele władz samorządowych z gmin powiatu parczewskiego.

Poświęcenia sztandaru w miejscowym kościele parafialnym dokonali dziekan dekanatu parczewskiego ks. prałat *Tadeusz Lewczuk* wraz z miejscowym

proboszczem ks. *Jerzym Janowskim*. Wręczenia sztandaru prezesowi Zarządu Gminnego PSL w Milanowie *Bogdanowi Świerzińskiemu* dokonał prezes ZW PSL *Zdzisław Podkański*, który w swym wystąpieniu do zebranych omówił najważniejsze problemy występujące na wsi oraz złożył życzenia ludowcom i wszystkim mieszkańcom wsi. Po wbiciu pamiątkowych gwoździ przez licznych fundatorów sztandaru „na scenie zlokalizowanej na miejscowym stadionie sportowym wystąpiły ludowe i muzyczne zespoły z terenu powiatu, a uroczystości zakończyła zabawa ludowa.

J.N.

Nowi dyrektorzy szkół ponadgimnazjalnych

Katarzyna Mularz

Ur. 25.10.1967 r. w Parczewie. Ukończyła Szkołę Podstawową nr 3 w Parczewie, a następnie miejscowe Liceum Ogólnokształcące. Absolwentka historii - specjalność nauczycielska - na Wydziale Humanistycznym UMCS w Lublinie. Karierę zawodową rozpoczęła w Szkole Podstawowej w Cichostowie, kończąc jednocześnie studia podyplomowe z historii i zdobywając I stopień specjalizacji zawodowej. Kolejne doświadczenia uzyskała pracując w LO w Parczewie. W 2001r. ukończyła studia podyplomowe z zakresu zarządzania szkołą. Obecnie pracuje w Gimnazjum w Parczewie. Od 1 września obejmuje funkcję dyrektora Zespołu Szkół Ogólnokształcących w Parczewie. Mężatka, mama 7-letniej Adrianny. Wśród zainteresowań wymienia turystykę i lekturę książek.

Za cel pracy Zespołu Szkół Ogólnokształcących w Parczewie, Katarzyny Mularz uznaje wprowadzenie w życie zasady, jaką kierują się najlepsze prywatne szkoły angielskie – „*Szkoła powinna być tradycyjna i wysokowymagająca*”. Przy czym tradycja to coś więcej aniżeli niereformowalność szkoły. Najważniejszy w szkole jest uczeń, który dzięki zdobyciu rzetelnej wiedzy i umiejętności będzie umiał zaprezentować się w nowej rzeczywistości. W działaniu

dobrej szkoły niezwykle istotna jest także wysoko wykwalifikowana, realizująca się zawodowo kadra pedagogiczna, która chce i umie współpracować z rodzicami.

Marek Korpysz

Po ukończeniu studiów na Wydziale Rolniczym Akademii Rolniczej w Lublinie, przez 1 rok pracował w Katedrze Łąkarstwa tej uczelni. Od 1.09.1993 r. został zatrudniony w ZSR w Jabloniu, początkowo jako wychowawca internatu, a następnie na stanowisku nauczyciela przysposobienia obronnego. W 1995 r. ukończył studia podyplomowe w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Bydgoszczy z zakresu przysposobienia obronnego, natomiast w 2001 r. studia podyplomowe Wydziału Politologii UMCS w Lublinie zdobywając kwalifikacje do nauczania wiedzy o społeczeństwie. Jest radnym Rady Gminy w Sosnowcu oraz delegatem Lubelskiej Izby Rolniczej w obecnej kadencji. Interesuje się prawem oraz organizacją szkolnictwa.

Jednym z celów, który zamierza realizować, jako nowy Dyrektor Zespołu Szkół Rolniczych w Jabloniu, jest umożliwienie młodzieży wiejskiej zdobycia średniego oraz wyższego wykształcenia na kierunkach dostosowanych do wymogów krajowego i unijnego rynku pracy.

Plener rzeźbiarski w Jabloniu

Organizowany w lipcu przez Parczewskie Stowarzyszenie Twórców i Animatorów Kultury plener rzeźbiarski nie przypadkiem odbędzie się w Jabloniu. Tutaj znajduje się pałac, wzniesiony na początku XX w przez Tomasza Zamoyskiego. Ostatnim właścicielem pałacu był syn Tomasza, August Zamoyski, znany rzeźbiarz, którego pamiętają jeszcze niektórzy mieszkańcy Jablonia.

August Zamoyski urodził się 28 czerwca 1890 r. w majątku Zamoyskich w Jabloniu. Matka rzeźbiarza, Ludmiła, z węgierskiej linii Zamoyskich, ofiarowała synowi nieokiełznany temperament, ojciec Tomasz - charakter twardy i zawzięty. August wbrew woli rodziców został artystą. Początki rzemiosła rzeźbiarskiego wyniósł z Jablonia. Wprawiał się w pracy u rzemieślników folwarcznych, z którymi przebywał godzinami. Chodził na lekcje do kuźni, stolarni, podobnie jak na łacinę do proboszcza i inne nauki do korepetytora, który prowadził buchalterię w kancelarii majątku. Równocześnie rysował pasjami od dziesiątego roku życia, głównie karykatury. Pracował w różnych materiałach, między innymi w drzewie i żelazie, kuł i strugał.

Jego pasją stała się rzeźba. Tworzył różne prace - realistyczne, ekspresjonistyczne, kubizujące. Brał udział w licznych wystawach w kraju i za granicą.

W 1935 r. zmarł ojciec Zamoyskiego, pozostawiając mu rodzinny majątek. August wyciągnął majątek z długów. Przebywając w Jabloniu, namiętnie polował, a także tworzył, szukając modelek wśród wiejskich dziewczyn. W tym czasie powstała głowa sezonowej pracownicy Wierki. Do końca swojego życia rzeźbił.

Zmarł 19 maja 1970 r. w Saint Clar de Riviere (Francja) i tam w ogrodzie przy domu został pochowany. Nad jego grobem rozpiera się łukiem jego rzeźba „Zmartwychwstanie”, wykonana przez rzeźbiarza przed śmiercią z takim właśnie przeznaczeniem.

Plener rzeźbiarski w Jabloniu, adresowany do twórców ludowych Lubelszczyzny, odbędzie się po raz pierwszy w dniach 2-14 lipca i ma nosić imię Augusta Zamoyskiego - rzeźbiarza, który wyrósł z tej ziemi.

Oprac. J. Ogłodzińska

Ogłoszenie

Zarząd Gminy Jabłoń ogłasza konkurs na stanowisko Dyrektora Gminnego Ośrodka Kultury w Jabloniu.

Kandydat na stanowisko dyrektora GOK winien posiadać: wykształcenia wyższe, preferowane kierunki studiów: kulturalno-oświatowe, pedagogiczne lub inne, lub wykształcenie średnie z doświadczeniem w pracy w placówce kulturalno-oświatowej, potwierdzone stosownymi dyplomami i zaświadczeniami.

Kandydat winien złożyć wniosek zawierający:

- propozycje programu działania placówki kultury w oparciu o możliwości finansowe budżetu gminy i środki uzyskane spoza budżetu,
- metody pozyskiwania sponsorów do wspierania działalności kulturalnej,
- program współpracy z młodzieżą.

Wnioski wraz z wymaganymi dokumentami należy składać w zapieczętowanej kopercie z dopiskiem „Konkurs na dyrektora GOK” w biurze Urzędu Gminy, pokój nr 1 w terminie do dnia 12 lipca 2002r.

Dodatkowe informacje można uzyskać w Urzędzie Gminy w Jabloniu tel. (083) 356-00-48

Cały świat jest jedną mową..

W bieżącym roku Wojewódzki Dom Kultury w Lublinie ogłosił XXI Mały Konkurs Recytatorski adresowany do uczniów szkół podstawowych i gimnazjów. Eliminacje w powiecie parczewskim organizowane są od trzech lat przez Powiatową Bibliotekę Publiczną-Centrum Kultury w Parczewie i mają bardzo szeroki zasięg. W tym roku wzięło w nich udział około 200 recytatorów, a do etapu powiatowego zakwalifikowało się po 6 recytatorów z każdej gminy.

Eliminacje zorganizowano 17 maja w Gminnym Ośrodku Kultury w Siemieniu przy współpracy GOK i Biblioteki Gminnej w Siemieniu. Spotkało się w nich 42 najlepszych recytatorów ze wszystkich gmin powiatu parczewskiego. Komisja w składzie: *Zofia Szumilo* - instruktor ds. czytelnictwa dziecięcego Wojewódzkiej Biblioteki Publicznej im. H. Łopacińskiego w Lublinie, *Apolinary Nosalski* - regionalny literat, *Kamila Sternik* - instruktor BPB-CK w Parczewie, po zapoznaniu się z prezentacjami uczestników w trzech kategoriach wiekowych postanowiła nominować do Wojewódzkiego Koncertu Laureatów w Lublinie w dniach 7-8 czerwca sześciu recytatorów: *Izabelę Szypulską* (Szkoła Podstawowa w Dawidach), *Agatę Żelazowską* i *Klaudynę Iwaszko* (SP nr 2 w Parczewie), *Iwonę Ciołek* (SP nr 1 w Parczewie), *Lukasza Maksymowicza* (Gimnazjum w Jabłoni) i *Aleksandrę Mościbrodzką* (Gimnazjum w Milanowie).

Ponadto komisja postanowiła wyróżnić: *Ewelinę Jemielniak* (ZSP w Sosnowicy), *Mateusza Kucyka* (SP w Dawidach), *Joannę Jednaus* (SP w Podedwórz), *Aleksandrę Kozmińską* (SP w Milanowie) oraz gimnazjalistki: *Anetę Kalinowską* (Milanów) i *Magdalenę Suchodolską* (Siemień).

Powiatowe recytacje uświetniła występem grupa teatralna ze Szkoły Podstawowej w Milanowie przygotowana przez *Bogumiłę Sienkiewicz*, która zaprezentowała uwspółcześnioną wersję „Czerwonego Kapturka”, natomiast dzieci ze Szkoły Podstawowej w Siemieniu, pod opieką *Anny Sadkowskiej* i *Krystyny Gruda* wystąpiły z okolicznościowym montażem słowno - muzycznym.

Wszyscy uczestnicy konkursu otrzymali podziękowania od organizatorów i nagrody książkowe ufundowane przez BPB-CK w Parczewie.

Oprac. Kamila Sternik

Zespół „Hetmanki” na scenie GOK.

Majówka w Sosnowicy

W styczniu bieżącego roku przy Gminnym Ośrodku Kultury w Sosnowicy, powstał Ludowy Zespół Śpiewaczy, który przyjął nazwę „Hetmanki”. Do zespołu należą panie z Sosnowicy, Górek, Turna i Zacisza. Zespół, któremu akompaniuje Henryk Krupka, spotyka się w każdy czwartek.

Pierwszy publiczny występ „Hetmanek” odbył się 7 marca na akademii z okazji Dnia Kobiet.

28 kwietnia zespół ludowy „Hetmanki”, został gościnnie zaproszony do Paszenek (gm. Jabłoń) na Powiatowy Przegląd Teatrów Wiejskich.

W dniu 12 maja w GOK w Sosnowicy był gospodarzem niedzielnej majówki na ludowo zorganizowanej z inicjatywy *Anny Czarnomskiej* - kierownika GBP w Sosnowicy i *Bogumili Sarnowskiej* - dyrektora PBP-CK w Parczewie. Udział wzięły następujące zespoły ludowe z powiatu parczewskiego: „Wrzeciono” z Podedwórza, „Kukułki” z Paszenek, „Zespół Klubu Seniora” i „Kalina” z Jabłonia oraz „Zespół Młodzieżowy” i „Hetmanki” z Sosnowicy.

Imprezę przygotowali: Społeczne Towarzystwo Kościuszkowskie, Gminna Biblioteka Publiczna, Gminny Ośrodek Kultury i Koło Gospodyń Wiejskich z Sosnowicy. Wśród gości byli m.in. starosta parczewski *Adam Czarnacki* i wicestarosta *Jerzy Maśluch* i dyrektor Wojewódzkiej Biblioteki Publicznej im. H. Łopacińskiego - *Zofia Ciurus*.

Publiczność bawiła się wspaniale w rytm ludowych piosenek i przyspiewek o świadczyły gromkie oklaski po zakończeniu występów każdego z zespołów. Starsi mieli okazję przypomnieć sobie i zaśpiewać piosenki swojej młodości i te, które śpiewały jeszcze ich babcie, a dzieci i młodzież - poznać i posłuchać tradycyjnych melodii ludowych.

18 maja Zespół „Hetmanki” wystąpił gościnnie na uroczystości otwarcia trzeźwościowego sezonu letniego nad Jeziorem Czarnym, zorganizowanej przez Klub Abstynenta „Rodzina II”.

Anna Czarnomska

Powiatowy Przegląd Teatrów Wiejskich

W niedzielę 28.04.2002 r. w Gminnym Ośrodku Kultury w Paszenkach spotkały się na Powiatowym Przeglądzie Teatrów Wiejskich zespoły ludowe z powiatu parczewskiego. Wystąpiły: zespół dziewczęcy „Kukułki” z Paszenek z widowiskiem pt. „Krakowiak”, „Kalina” z Jabłonia z obrzędem pt. „Korowaj” i „Wrzeciono” z Podedwórza z widowiskiem pt. „Z gwiazdą i turoniem”. Poza konkursem zaprezentowały się zespoły: „Hetmanki” z Sosnowicy i Klub Seniora z Jabłonia, ubarwiając piosenkami popisy teatralne.

Prezentacje, stanowiące eliminacje Międzywojewódzkiego Sejmiku Wiejskich

Zespołów Teatralnych w Stoczku Łukowskim oceniały konsultantki z WDK w Lublinie. Przegląd zorganizowały: Powiatowa Biblioteka Publiczna - Centrum Kultury w Parczewie i Gminny Ośrodek Kultury w Jabłoni zs. w Paszenkach. Zespoły uczestniczące w przeglądzie otrzymały nagrody pieniężne ufundowane przez starostę parczewskiego, wójta gminy Jabłoń i dyrektora PBP-CK w Parczewie. Zespół „Wrzeciono” z Podedwórza z widowiskiem „Z gwiazdą i turoniem” będzie reprezentować pod koniec czerwca br. powiat parczewski i woj. lubelskie w Stoczku Łukowskim.

J. Ogłóżnińska

Alina Faluszewska, nazywana często panią Alinką, urodziła się we wsi Radcze na Polesiu, w chłopskiej rodzinie Furmanów o dużych tradycjach artystycznych.

Pasję twórczą, miłowanie śpiewu zaszczyliła w niej mama i dziadkowie, którzy już przy kołysce śpiewali córce (wnuczce) piękne pieśni poleskie.

„Moja mama - wspomina Pani Alinka – była mądrą kobietą, wpajała mi ważne w życiu wartości tj. dobro czy piękno, mając piękny głos i zamiłowanie do śpiewu, uczyła mnie pobożnych i świeckich pieśni „. Atmosfera panująca w domu rozmiłowała młodzieńką Alę w śpiewie oraz miłości do drugiego człowieka.

W szkole podstawowej trafiła na wspaniałą nauczycielkę panią Celinę Zajac - Sz waj, która rozbudziła w niej miłość do śpiewu.

Trudna sytuacja finansowa rodziny, uniemożliwiła jej - po skończeniu siedmiu

bę pielęgnowania tradycji, wpaja w nich przekonanie, że im więcej materiałów zdobędą, tym więcej tradycji, zwyczajów i obyczajów zostanie ocalonych od zapomnienia. Ożywianie tradycji kultury ludowej wśród członków społeczności powoduje odświeżenie w ich pamięci starych pieśni, obyczajów, zachowań, a wśród nosicieli żywej tradycji odgrzebanie w pamięci potrzebnych informacji i radość z możliwości wniesienia do tradycji lokalnej czegoś cennego.

Jej bogata wiedza na temat folkloru sprawia, że jest częstym gościem w szkołach, na biesiadach, festiwalach kultury polskiej i innych spotkaniach, podczas których przekazuje wiedzę na temat zwyczajów i obrzędów oraz pieśni ludowych Polesia. Dzięki takim działaniom odbywa się w środowisku proces edukacji kulturalnej.

W latach osiemdziesiątych XX w. powstaje przy Kole Gospodyń Wiejskich w Radczu folklorystyczny zespół śpiewa-

aby zespół prezentował nadal równie wysoki poziom i zapal do śpiewania....”

W maju 2000r. Alina Faluszewska wraz z zespołem otrzymała zaproszenie do wzięcia udziału w galowym koncercie Festiwalu Kultury Polskiej Ziemi Wileńskiej „Kwiaty Polskie” w Niemenczynie, gdzie zespół zdobył ogromną sympatię publiczności.

To tylko wybiórczo przedstawione osiągnięcia zespołu - było ich znacznie więcej, ale nie sposób wszystkie opisać.

Praca prowadzona przez Alinę Falusze wską jest bardzo ważna i wartościowa, z czego świadomość wartości rodzimego folkloru. Podjęła trud odbudowania więzi między tradycją a współczesnością, przywrócenia przekazu pokoleniowego.

To dzięki takim osobom możemy przeczytać w prasie: *„Byłoby przesadą twierdzić, że na wsi nie ma już folkloru, przechowywanego na własny użytek. Do dziś w okolicy świąt kołęduje się „za*

Pani Alinka z Rudna

klas szkoły podstawowej - podjęcie dalszej nauki. W wieku 21 lat wychodzi za mąż i przenosi się do wsi Rudno, gdzie wspólnie z mężem prowadzi gospodarstwo rolne.

W tym też czasie wstępuje do Zespołu Śpiewaczego KGW w Radczu. „W tych ciężkich chwilach przy życiu trzymała mnie tylko moja pasja, moja miłość do śpiewu” – wspomina.

Uczestnictwo w zespole pozwala jej choć na chwilę zapomnieć o troskach dnia codziennego i wzbogacić swoją wiedzę na temat śpiewania i rodzimego folkloru. Bardzo miło wspomina pracę w zespole – „te częste występy w okolicznych wsiach, na dożynkach i innych uroczystościach okolicznościowych, te piękne ludowe stroje, sznurowane trzewiczki zakupione przez władze gminne, to wszystko, co w tamtym czasie miałam najcenniejszego”.

W tym też okresie zaczyna pisać wiersze - ich tematyka dotyczy życia wsi polskiej, obrzędów świątecznych, ale też trudu dnia codziennego. Jest częstym uczestnikiem biesiad literackich w Kazimierzu, Lubeńce, Dolhobrodach. Zajmuje się również zbieraniem od najstarszych mieszkańców okolicy materiałów folklorystycznych, starych pieśni ludowych, przyspiewek, zwyczajów i obrzędów. Robi to zresztą do dziś. Swoją pasją zarządza wychowanków, uczyła ich na potrze-

czy, w skład którego wchodzi 7 kobiet. Przez swoją długoletnią pracę z tym zespołem daje się poznać jako wspaniałe człowiek, pedagog oddany całym sercem kulturze lokalnej. Z czasem kierownictwo zespołu przekazuje swojej koleżance.

W 1997 roku tworzy folklorystyczny zespół śpiewaczy, którego członkiniami są uczennice miejscowej szkoły. Zespół kultywując tradycje lokalne pełni ważną rolę w środowisku.

Mieszkańcy Rudna i okolic są dumni z zespołu. W czasie niedługiego okresu swojego istnienia zespół wystąpił w wielu miejscowościach, także za granicą, gdzie sławił Polesie.

W 1997 r. zespół uczestniczył w „X Biesiadzie Nadbużańskiej”, a w 1999 r. w „Biesiadzie z Folklorem w Neplach”. W 1999 r. odbyły się eliminacje powiatowe do

„X Wojewódzkiego Przeglądu Twórczości Artystycznej Wsi”, podczas których komisja konkursowa z Wojewódzkiego Domu Kultury w Lublinie najwyżej oceniła zespół z Rudna. Po koncercie laureatów zespół otrzymał życzenia od marszałka województwa lubelskiego następującej treści „(...) zespołowi śpiewacemu z Rudna zadowolonia z tego co robią, a szczególnie Pani Alinie Falusze wskiej za jej bezinteresowność i trud,

oknem”, chodzi z gwiazdą, kozą i Herodem. W wielu wsiach topi się Marzannę, plecie dożynkowe wienice. Robi się to z potrzeby serca i przywiązania do tradycji”.

Alina Faluszewska jest dziś na emeryturze. Dysponowanie większą ilością czasu wolnego pozwala jej całkowicie poświęcić się swojej pasji, którą jest edukacja kulturalna dzieci i dorosłych.

Oprac. Małgorzata Osipiak

WIOSNA

*Wiosna to najpiękniejsza
pora w roku,
a czar jej przypada w maju,
na łące, polu, lesie
i przy ruczaju.*

*Na wiosnę skowronek
wesół śpiewa
i smutne myśli nasze rozwiewa
i ta ptaszyna choć taka mała
wiele radości sobą przydała.*

*A wiosna mieszka,
w polu i w lesie,
tam gdzie się echo daleko niesie.
Bo wiosna kocha ciche ustronia,
i usypane kwiatami błonia.*

Anna Faluszewska

Izba pamięci w Zespole Szkół Rolniczych

Zespół Szkół Rolniczych w Jabłoniu nosi imię *Augusta Zamoyskiego* (1893-1970) - rzeźbiarza urodzonego w tej miejscowości. Był on członkiem ugrupowań artystycznych *Formiści i Bunt*. Od 1923 roku mieszkał we Francji, a w latach 1940 - 1955 przebywał w Brazylii. Tworzył głównie rzeźbę figuralną, przeważnie w kamieniach twardych (dioryt i granit).

Historia szkoły rozpoczęła się 1 września 1952 roku, kiedy to uroczystie otwarto Państwowe Technikum Rolnicze w Jabłoni. Naukę w roku szkolnym 1952/53 rozpoczęli uczniowie klas II, III i IV byłego Liceum Rolniczego z Kluczkowic, skąd szkoła została przeniesiona do Jabłonia. W pałacu hrabiego Tomasza Zamoyskiego mieściła się szkoła, internat i mieszkania nauczycieli. Dyrektorem nowej szkoły został *Aleksander Uchymiak*. W skład szkoły wchodziło gospodarstwo rolne, w którym młodzież odbywała praktyki zawodowe.

W roku szkolnym 1953/54 dokonano pierwszego naboru do dwóch klas pierwszych. Naukę rozpoczęło 79 uczniów, w tym 40 dziewcząt.

W 1956 roku wybudowano obok pałacu internat dla dziewcząt.

1 grudnia 1962 roku, w dziesięciolecie działalności szkoły, ufundowano szkole sztandar.

W następnych latach rozwój szkoły związany był z budową kanału Wieprz - Krzna. W realizację tej inwestycji bardzo zaangażowali się ówczesni uczniowie i nauczyciele.

W 1964 roku rozpoczęto budowę suszarni zielonek i okopowych. Miała ona stanowić bazę dydaktyczną dla uczącej się w technikum młodzieży oraz umożliwić zagospodarowanie nadwyżek zielonek pochodzących z okolicznych gospodarstw chłopskich. W związku z rozszerzeniem zakresu kształcenia w roku szkolnym 1965/66 szkołę przemianowano na Technikum Rolniczo - Suszarnicze.

18 czerwca 1968 roku doszło do pożaru pałacu Zamoyskich - siedziby szkoły. Zniszczeniu uległy sale lekcyjne, oraz duża część internatu. Szkołę przeniesiono do oficyny pałacowej, przystępując do budowy nowych internatów, które oddano do użytku w październiku 1968 roku.

Staraniem dyrekcji szkoły rozpoczęto też budowę nowego budynku szkolnego z zapleczem socjalno - bytowym, który oddano do użytku w 1971 roku. W roku szkolnym 1971/72 nowym dyrektorem Technikum Rolniczo - Suszarniczego został mianowany *Feliks Robak*.

W roku 1973/74 szkoła rozszerzyła ofertę nauczania - rozpoczęło swą działalność 3-letnie Technikum Rolnicze na podbudowie Zasadniczej Szkoły Rolniczej. Wraz z tworzeniem nowych szkół rozwijała się baza materialno-dydaktyczna. Powstały warsztaty szkolne, sala gimnastyczna, centralna kotłownia, budynek mieszkalny, budynek dla personelu pomocniczego, magazyn zbożowy, magazyn suszu zielonkowego i ziem-

Jubileusz pięćdziesięciolecia Szkół Rolniczych w Jabłoni

Pięćdziesiąt lat istnienia szkół rolniczych w Jabłoni stanowi doskonałą okazję do przypomnienia dziejów tej szkoły.

niaczanego, garaże, magazyny nawozów sztucznych. Całość inwestycji szkolnej zakończono w 1975 roku.

1 września 1977 roku decyzją Kuratora Oświaty i Wychowania w Białej Podlaskiej utworzono Zespół Szkół Rolniczych w Jabłoni.

W skład Zespołu weszło 7 szkół o kierunkach związanych z rolnictwem oraz filialne Zasadnicze Szkoły Rolnicze. W roku 1980/81 Technikum Rolniczo - Suszarnicze przekształcono w Technikum Technologii Produkcji Pasz.

1 września 1985 dyrektorem szkoły został *Władysław Głowacki*.

W pracowni mechanizacji rolnictwa

W 1988 roku powstał Środowiskowy Uniwersytet Ludowy przy internacie ZSR w Jabłoni. Od 1 września 1989 roku dyrektorem szkoły został *Stanisław Massalski*.

W 1990 roku przeprowadzono remont kotłowni, wybudowano skład opału, podłączono budynek internatu do kotłowni centralnej.

W związku z malejącym zainteresowaniem szkołami o profilu rolniczym, a tym samym pojawiającą się potrzebą poszerzenia oferty kształcenia, powstały nowe szkoły związane ze wsią i dziedzinami okolorolniczymi. Decyzja o ich powołaniu pociągnęła za sobą konieczność stworzenia nowych pracowni do nauki zajęć praktycznych. Przeprowadzono

Podczas zajęć z biologii

prace adaptacyjno-remontowe w pomieszczeniach łaźni i wygospodarowano sale na pracownię żywienia, gospodarki odzieżą, higieny. Wyposażono je w sprzęt niezbędny do realizacji zajęć. Część funduszy na ten cel pozyskano z Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa.

W związku z rozpoczęciem edukacji informatycznej w Jabłoni utworzono za środki Komitetu Rodzicielskiego i ARiMR pracownię informatyczną. Młodzież i nauczyciel otrzymali możliwość korzystania z Internetu w pracowni informatycznej i bibliotece z przestronną czytelnią.

Urządzono nowe pracownie mechanizacji w budynku warsztatów szkolnych. Dzięki przychylności władz wojewódzkich i zaangażowaniu młodzieży i rodziców zakupiony został autobus szkolny.

6 czerwca 1998 to jedna z ważniejszych dat w dziejach szkoły. Tego dnia nadano Zespołowi Szkół Rolniczych w Jabłoni imię *Augusta Zamoyskiego*, a Komitet Rodzicielski ufundował szkole nowy sztandar. W uroczystości brała udział żona *Augusta Zamoyskiego* - *Helena Zamoyska* oraz wielu zaproszonych gości.

W celu poprawienia warunków pracy szkoły i pobytu w internacie przeprowadzono szereg prac remontowych. Między innymi doprowadzono CO i ciepłą wodę do internatów żeńskich, pokryto dachy blachą trapezową, wymieniono stolarkę okienną i drzwiową, przeprowadzono remont elewacji jednego budynku. Wykonano remont szklarni w ogrodzie szkolnym oraz budynku stolówki i kuchni. Obecnie powstaje poli-

gon do nauki jazdy ciągnikiem i kombajnem oraz sala do ćwiczeń siłowych.

Szkoła, oprócz kształcenia młodzieży, organizuje dokształcanie mieszkańców z okolicznych miejscowości. We współpracy z ARiMR zorganizowano i przeprowadzono szereg kursów z zakresu: agroturystyki, rachunkowości rolnej, informacji o Unii Europejskiej.

W związku z reformą systemu oświaty Rada Powiatu w Parczewie utworzyła od roku szkolnego 2002/03 w ramach Zespołu Szkół Rolniczych w Jabłoni następujące szkoły ponadgimnazjalne: 3-letnie Liceum Ogólnokształcące (rozszerzony program PO), 4-letnie technika (Technikum Rolnicze, Technikum Agrobiznesu, Technikum Żywienia), 3-letnie licea profilowane (profil kształtowania środowiska, profil ekonomiczno - administracyjny, profil zarządzanie informacją), 3-letnią szkołę zawodową (zawód rolnik).

Od 1 września 2002r kierownictwo szkoły obejmie mgr inż. *Marek Korpysz*, dotychczasowy nauczyciel przysposobienia obronnego w tej szkole, zwycięzca konkursu na dyrektora szkoły. Dla uświetnienia Jubileuszu 50-lecia odbędzie się w dniach 15-16 czerwca 2002 roku Zjazd Absolwentów Szkół Rolniczych w Jabłoni przygotowany przez tych, którzy pozostawili w jego murach część swojej młodości.

Opracowali: *Maria Jaszczuk, Danuta Koczkodaj, Leszek Koczkodaj*

Białka

Apollinary Nosalski

Jak dawno to było, nikt nie wie.

Ziemię nad Tyśmienicą i Pivonią porastała nie kończąca się puszcza, pełna dzikiego zwierza. Drzewa szumiały wokół odwieczne, niebosiężne, jakich teraz już nie ma. Inaczej płynęły rzeki, szersze i większe od dzisiejszych, a jezior, które obecnie gęsto rozsiane są na południe od Białki, nie było jeszcze.

Na rozległych leśnych polanach, w pobliżu rzek mieszkał lud spokojny i pracowity, trudniący się uprawą roli i rybołówstwem.

U zbiegu Pivonii i Konotopy, przy odwiecznym szlaku handlowym wznosiło się ludne i bogate wówczas miasto Parczew, słynące z uczciwych kupców, zdolnych rzemieślników i pięknych dziewcząt.

Żyła tam wtedy Kasia, uboga sierota. Rodzice odumarli ją jeszcze dzieckiem, i wychowywali ją dobrzy ludzie. Była posłuszna i pracowita, a przy tym zawsze uśmiechnięta i miła.

Często odwiedzała ludzi chorych, starych i samotnych, ogień im rozniecała, zioła zaparzała albo przygotowywała posiłek. Mówiono o niej, że ma złote serce.

Już jako małe dziecko śliczna była nad podziw, a gdy dorosła, nie znalazłby od niej piękniejszej dziewczyny w całej okolicy. Warkocze jej przypominały kolor dojrzalej pszenicy, oczy chabra, a usta miała podobne do owocu polnej róży.

Bardzo ją też wszyscy lubili za uśmiech, uczynność i dobroć. Znalazł się jednak ktoś, co sercem jej zawładnął całkowicie.

Był to młody rybak, Jaśko z nad rzeki.

Spotkawszy Kasię raz, kiedy ryby na targ do miasta przyniósł, tak sobie ją od pierwszego spojrzenia upodobał, że odtąd nie mógł już znaleźć spokoju, dopóki znowu jej nie zobaczył.

Kasi także podobał się ów postawny, gibki jak młody dębczak chłopak, który wciąż wodził za nią pełnym niemej miłości i tęsknoty wzrokiem. Początkowo próbowała go nawet przez parę dni unikać, ale potem zrobiło jej się żal i sama do niego się uśmiechnęła.

Odtąd spotykali się oboje każdego dnia, a wreszcie postanowili się pobrać.

Chociaż Kasia nie miała majątku, nie jeden bogaty chłopak chętny byłby się z

nią ożenić, gdyby tylko zechciała. Cóż, kiedy ona wolała biednego rybaka za męża. Tak ją jednak w całym mieście kochano, że nikomu nawet przez myśl nie przeszło, by jej przeszkadzać czy odradzać ów wybór.

Nadszedł dzień wesela, który był wielkim świętem dla miasta. Każdy starał się przygotować jakiś dar dla Kasi, którą wszyscy za swoją uważali i nikt o niej inaczej nie mówił jak tylko: nasza Kasia. Tkacze złożyli się na kilka sztuk płótna, szewcy na ciżemki śliczne, nawet bednarze przynieśli parę beczek i cebrzyków na nowe Kasine gospodarstwo. A rzeźnicy, piekarze i browarnicy zajęli się przygotowaniem jadła i napojów na ucztę weselną.

Kasia, prowadzona wśród gromady wystrojonych dziewcząt, wyglądała jeszcze piękniej niż kiedykolwiek. Ubrana była w długą aż do ziemi białą suknię, delikatną jak mgła poranna i przepasaną błękitną jak niebo wstęgą. Na głowie miała wieńiec z polnych kwiatów, w który z przodu wetknęła trzy wodne lilie. Splecione włosy spływały z ramion dwiema długimi, złocistymi kosami.

Szła poważnie i dostojnie, podobna do prawdziwej księżniczki. Tylko w jej oczach odbijających błękit nieba ranne słońce zapalało niekiedy złociste iskierki, a na ustach uśmiech chwilami jak motyl przysiadł.

Właśnie naprzeciw ukazał się orszak weselnie ubranych družbów, między którymi kroczył szczęśliwy i śmiejący się Jaśko. Z obu stron zaczęto, jak kazał obyczaj, pierwsze weselne przyspiewki- chłopcy ochoczo i rażno, dziewczęta smutno i tęskliwie.

Nagle ktoś krzyknął przerażającym głosem:

-Tatarzy! Ludzie, uciekajcie!...

W tej samej chwili zewsząd ozwał się świst strzał, tętent koni i dzikie okrzyki napastników. Ktoś, rozkrzyżowawszy ręce, padł ugodzony strzałą tatarską. Jednocześnie ukazała się cma ubranych w kudłate kożuchy jeźdźców.

Wszyscy rzucili się uciekać, gdzie kto mógł, w ogrody, między parkany. Pierzchające dziewczęta chciały Kasię pociągnąć za sobą, ona jednak wyrwała się, wołając:

- Chroncie się, a mnie ostawcie!

Tatarzy, ujrawszy dziewczynę tak pięknie i bogato ubraną, która jednak nie kryła się i nie uciekała, ze stroju i postawy wzięli ją widocznie za władczynię czy księżniczkę. Ucieszeni, że piękna branka będzie ozdobą haremu ich wodza, albo może spodziewając się bogatego okupu, porwali Kasię ze sobą i zaraz oddalili się.

Co ich wstrzymało od splądrowania i spalenia miasta, nie wiadomo. Nie wiadomo też, dlaczego oprócz nieszczęsnej panny młodej nikogo więcej nie uprowadzili.

Ruszywszy jednak z powrotem na południe, palili po drodze wszystkie osady i sioła, dymami pożarów znacząc każdego dnia swój pochód, a ludzi zabijali albo w pętach brali w niewolę.

Kasia wleczona przez okrutnych tatarskich wojowników widziała wokół tylko ludzkie nieszczęścia i rzewnie płakała. Opowiadano potem, że każda jej łza upadłszy na ziemię, powiększała się, rosła, aż zamieniła się w głębokie jezioro.

Tatarzy, widząc to, zatrwożyli się ogromnie i chcieli dziewczynę odwieźć i zwrócić miastu. Ale Kasia była tak umęczona i porażona obrazem oglądanych tragedii, że nie wytrzymało jej biedne serce i pękło z żalu. Spostrzegłszy, że wiozą dziewczynę martwą, Tatarzy porzucili ją w pół drogi i uciekli w popłochu.

Wierny Jaśko, wiedziony na przemian rozpaczą i nadzieją, wyruszył na poszukiwanie uprowadzonej Kasi. Dwa dni szedł śladem świeżych, jeszcze dymiących zgliszcz, aż trzeciego dnia znalazł ją nieżywą w lesie nad jeziorem.

Pogrzebał ciasto i usypał kurhan wysoki, przy którym do końca życia zamieszkał jako pustelnik.

Dziś w tym miejscu znajduje się wieś o nazwie Białka, co w języku staropolskim znaczyło dziewczyna, kobieta. Stąd też zaczynają się liczne, większe i mniejsze, jeziora, których na południe od Parczewa, na przestrzeni zaledwie trzydziestu paru kilometrów można naliczyć kilkadziesiąt.

W dzień niebo kapie tam swoje chmury, a nocą gwiazdy. Pluszczące fale opowiadają drzewom dawne, pradawne dzieje, których nikt z ludzi już nie pamięta.

Stowarzyszenie na Rzecz Aktywizacji Mieszkańców Polesia Lubelskiego

W wielu małych miejscowościach panuje przekonanie, że w dzisiejszych trudnych czasach nic nie da się zrobić. Okazuje się jednak, że można, ale trzeba chcieć. Przykładem tego jest Stowarzyszenie na Rzecz Aktywizacji Mieszkańców Polesia Lubelskiego, które powstało w Podedwórzcu wiosną 2001 roku. Prezesem Stowarzyszenia jest *Gabriela Bilkiewicz*, zastępcą *Katarzyna Becher*, sekretarzem *Jolanta Burzec*, a skarbnikiem *Andrzej Korniluk*.

Od początku działalności dobrze układa się współpraca Stowarzyszenia z Radą i Urzędem Gminy w Podedwórzcu oraz dyrektorkami miejscowej Szkoły Podstawowej i Gimnazjum. Stowarzyszenie zorganizowało kilka imprez, m.in. imprezę środowiskową „Powitanie lata” z zaproszonymi zespołami z powiatu parczewskiego oraz gościem specjalnym - chórem „Jubile Deo” z Warszawy (czerwiec 2001), II Powiatowe Warsztaty Teatralne dla 60-osobowej grupy dzieci (sierpień 2001) oraz powiatowy festyn „Karnawał na Ludowo” (luty 2002).

Przedstawiciel Stowarzyszenia *Janusz Bilkiewicz* wraz z reprezentującą Starostwo Powiatowe w Parczewie *Grażyną Kość* wzięli udział w szkoleniu pt. „Partnerstwo dla wspólnoty” przeprowadzonym przez Lubelski Ośrodek Samopomocy oraz ODR Końskowola. Tam właśnie zrodziły się pomysły rozwoju i promocji zarówno powiatu jak i Gminy Podedwórze. W Końskowoli zrodził się m.in. pomysł organizacji ścieżki rowerowej „*Na dwóch kółkach za bobrem i bocianem*” wiodącej po terenie gminy Podedwórze.

Stowarzyszenie z Podedwórzca zorganizowało w marcu 2002 r. kurs agroturystyczny z udziałem 20 mieszkańców gminy oraz warsztaty „Zachowajmy Dziedzictwo Kultury” (informacja „ZP” nr 5/02).

Prezes Stowarzyszenia *Gabriela Bilkiewicz* mówi:

Nasze Stowarzyszenie ciągle się rozwija. Przejmujemy na swoją siedzibę budynki po byłej szkole w Hołowni wraz z placem i budynkami gospodarczymi, wymagający remontu, znacznych nakładów finansowych i organizacyjnych oraz wiele, wiele pracy. Na realizację naszych pomysłów otrzymaliśmy z Urzędu Marszałkowskiego w Lublinie znaczną kwotę, a Zarząd Dróg Powiatowych w Parczewie ofiarował nieodpłatnie drewno na wykonanie ogrodzenia, które również nieodpłatnie przetarł zakład drzewny Mariana Wegiery z Podedwórzca. Zaangażowali się też mieszkańcy Hołowni, którzy zadeklarowali wolontarystyczną pomoc przy dalszych pracach.

Jakie są plany związane z przejętą szkołą? Chcielibyśmy, aby powstało tam Regionalne Centrum Kultury, w którym

Stowarzyszenie oraz zespół „Wrzeciono” działający pod jego egidą znajdą swoją siedzibę. Powstanie tutaj stała ekspozycja skał i minerałów utworzona przy pomocy Państwowego Instytutu Geologicznego z Warszawy, izba etnograficzna w której będziemy przeprowadzać lekcje poświęcone edukacji regionalnej.

Atutem w tych zamierzeniach jest zespół obrzędowy „Wrzeciono”, którego członkowie są jednocześnie aktywnymi członkami Stowarzyszenia na Rzecz Aktywizacji Mieszkańców Polesia Lubelskiego. Cieszą serdeczne kontakty między zespołami ludowymi naszego powiatu, zwłaszcza z „Kaliną” z Jabłonia. Oba zespoły połączyła nić przyjaźni, dzięki wspólnie organizowanym imprezom.

Oprac. Janusz Bilkiewicz

Sukces gimnazjalistów z Podedwórzca

Daleki czarny ład stał się bliski młodzieży z Gimnazjum w Podedwórzcu dzięki konkursowi „*Mój szkolny kolega z Afryki*”. O jej inicjatywach pisaliśmy w nr 3 „Ziemi Parczewskiej”.

Nadszedł czas na finał, który odbył się w Żorach k. Kielc w Dniu Dziecka - 1 czerwca. Szkoła z Podedwórzca była jedyną z województwa lubelskiego, (wybraną z 9-ciu zgłoszonych gimnazjów), która znalazła się w ścisłej dziesiątce finalistów wybranych spośród 800 szkół z całej Polski.

Uczniowie Szkoły Podstawowej i Gimnazjum w Podedwórzcu sprawami misji zajmują się od 5-ciu lat. Główną inicjatorką działań była *Gabriela Bilkiewicz*, katechetka i opiekunka świetlicy, której udało się zaangażować całe środowisko szkoły (dzieci, nauczycieli, rodziców). Uczniowie pomagali kolegom z Kamerunu i Zambii, a przez zabawę np. powitanie wiosny w buszu afrykań-

skim, wzbogacali swoją wiedzę o czarnym łądzie.

Podczas finałowej dogrywki w Żorach gimnazjaliści zaprezentowali krótkie programy, obejrzeni mecz koszykówki w wykonaniu białych i czarnoskórych zawodników oraz wysłuchali koncertu Natalii Kukulskiej.

Wprawdzie główna nagroda - wycieczka do Republiki Południowej Afryki - przypadła innej szkole, ale udział w krajowej ścisłej dziesiątce, wśród szkół z dużych miast - to wielki sukces młodzieży z Podedwórzca.

Wyjazd do Żor w Dniu Dziecka na długo pozostanie w pamięci 50-ki uczniów ze Szkoły Podstawowej i Gimnazjum w Podedwórzcu, jako wspaniałe, niezapomniane przeżycie. Stał się on możliwy dzięki wsparciu finansowemu Parczewskiego Stowarzyszenia Twórców i Animatorów Kultury.

B. Sarnowska

Festiwal Piosenki Dziecięcej i Młodzieżowej - BIAŁE 2002

Radosną majową imprezą był VIII Wojewódzki Festiwal Piosenki Dziecięcej i Młodzieżowej - Białe 2002, którego eliminacje powiatowe odbyły się po raz drugi w Milanowie 23 maja.

W konkursie o nominację do finału wojewódzkiego walczyło 7 zespołów i 9 solistek ze szkół podstawowych i gimnazjów powiatu parczewskiego.

Wystąpiły zespoły: „*Słoneczka*” z *Miłkowa* przygotowane przez Ewę Olek, zespół wokalny z *Gimnazjum Publicznego w Parczewie* przygotowany przez Krzysztofa Maksima, zespół wokalny ze *Szkoły Podstawowej w Tyśmienicy* przygotowany przez Adama Krzewskiego, „*Trója na szynach*” z *SP nr 2 w Parczewie* przygotowany przez Bożenę Filipowicz i Joannę Czarnacką, zespół wokalny z *Zespołu Placówek Szkolnych w Przewłocze* przygotowany przez Monikę Galecką, „*Fermata*” z *Gimnazjum w Pode dwórze* przygotowany przez Krzysztofa Kozaka i zespół wokalny działający przy *Parczewskim Domu Kultury* przygotowany przez Marcina Filipowicza.

W kategorii soliści wystąpiły: *Wioleta Danilkiewicz* i *Agata Żelazowska* ze Szkoły Podstawowej nr 2 w Parczewie (członkinie zespołu „Trója na szynach”) oraz *Anna Ściuba*, *Małgorzata Gdela*, *Agata Stelmaszyk*, *Anna Bylicka*, *Magdalena Kwaśniewska*, *Anna Greguła*, *Natalia Korolczuk* reprezentujące Gminny Ośrodek Kultury w Siemieniu przygotowane przez Andrzeja Wojtala.

Jury nominowało do finału wojewódzkiego w Okunince nad Jez. Białym zespół „*Słoneczka*” z *Miłkowa* i ponadto wyróżniło zespół „*Fermata*” z *Pode dwórze* oraz solistki z *SP nr 2 w Parczewie*

– *Wioletę Danilkiewicz* i *Agatę Żelazowską* a także *Małgorzatę Gdela* z GOK w Siemieniu.

Wyróżnieni otrzymali nagrody rzeczowe ufundowane przez głównego organizatora eliminacji powiatowych – Powiatową Bibliotekę Publiczną – Centrum Kultury w Parczewie.

Szczególne podziękowania należą się dyrektorowi GOK w Milanowie *Małgorzacie Osipiak* i jej współpracownikom za gościnne przyjęcie uczestników festiwalu oraz sprawną współorganizację imprezy.

Oprac. J. Ogłodzińska

Śpiewacy ludowi we Włodawie

26 maja br. odbył się we Włodawie Przegląd Zespołów Śpiewaczych, Kapel i Instrumentalistów. Na scenie Włodawskiego Domu Kultury prezentowały się zespoły, soliści, instrumentalniści i kapelle ludowe z powiatów włodawskiego i parczewskiego. Powiat parczewski reprezentowały zespoły „*Kalina*” z Jabłonia i „*Kukułki*” z Paszenek oraz *Alina Faluszevska* – solistka z Rudna i *Stanisław Pielecha* – solista z Sosnowicy.

Przeegląd kwalifikował wykonawców na Ogólnopolski Festiwal Kapel i Śpiewaków Ludowych w Kazimierzu, który odbędzie się w czerwcu br.

We Włodawie byliśmy świadkami 23 prezentacji z których wyróżniono m.in. „*Kukułki*” z Paszenek. Kto pojedzie do Kazimierza dowiemy się na początku czerwca, po zakończeniu przesłuchań w całym województwie lubelskim.

SPORT

„VICTORIA”

Ze zmiennym szczęściem grali w maju piłkarze „Victorii”. Obok bardzo dobrych rozegrali kilka słabych spotkań. Zanotowali też niespodziewane porażki. Oto wyniki:

12.05.2002 „Krzna” Rzeczyca - „Victoria” 2:0 (1:0); Chudzik - Lato, Cieśluk, Komor, Borowiec - Kaczorowski, Białek, Syta, Maleszyk - Bordzoł, Brzozowski.

15.05.2002 „Victoria” - „Dwernicki” Stoczek Łukowski 4:0 (3:0); Chudzik - Cieśluk, Komor, Borowiec, Smoliński, (66' Kopyński) - Maleszyk, Lato (79' Ozga), Białek, Bordzoł (73' Dębowczyk) - Brzozowski, Hulajko (66' Łazuka); bramki: Bordzoł - 2 Białek - 1 Dębowczyk - 1.

19.05.2002 „Sokół” Adamów - „Victoria” 2:1 (0:0); Chudzik - Komor, Smoliński, Lato, Cieśluk - Białek, Kaczorowski, Maleszyk (7' Grzywaczewski), Syta - Bordzoł, Szymański, Brzozowski (60' Hulajko).

26.05.2002 „Victoria” - „Polonez” Biała Podlaska 3:2 (1:0); Chudzik - Cieśluk, Komor, Smoliński (63' Borowiec), Lato - Dębowczyk (72' Grzywaczewski), Białek, Kaczorowski (70' Matejuk), Brzozowski - Bordzoł (90' Syta), Szymański; bramki: Białek - 3.

29.05.2002 „Hutnik” Huta Dąbrowa - „Victoria” 0:0; Chudzik - Komor, Smoliński, Matejuk (60' Hulajko), Cieśluk - Białek, Kaczorowski, Syta, Maleszyk - Bordzoł, Brzozowski.

2.06.2002 „Victoria” - „Granica” Terepol 2:1 (1:1); Chudzik - Lato, Komor, Smoliński, Cieśluk - Maleszyk, Białek, Kaczorowski, Matejuk (68' Hulajko) - szymański (85' Borowiec), Bordzoł; bramki: Maleszyk - 1, Hulajko - 1.

Do końca rozgrywek pozostały jeszcze 2 spotkania. Piłkarze „Victorii” wyprzedzają o 3 punkty „Poloneza” Biała Podlaska.

W. Filipowicz

Konferencja sienkiewiczowska w Milanowie

W dniach 31 maja - 2 czerwca 2002 roku w Milanowie, Woli Okrzejskiej i Radzynie Podlaskim odbyła się ogólnopolska konferencja naukowa pt. „*Sienkiewicz i kultura audiowizualna oraz kulturotwórcza rola Muzeów Sienkiewiczowskich*”. Honorowy patronat nad konferencją objęli *Edward Hunek* - marszałek województwa lubelskiego, *Marek Tęcza* - przewodniczący Sejmiku Wojewódzkiego i *Adam Czarnacki* - starosta parczewski. Honorowymi gośćmi konferencji byli: *Maria Sienkiewicz* - wnuczka Henryka Sienkiewicza i znany aktor *Mieczysław Kalenik*.

Uroczyste otwarcie i pierwsza część konferencji odbyły się w Liceum Ogólnokształcącym w Milanowie. Wzięło w niej udział kilkunastu naukowców z ośrodków akademickich z całej Polski, m.in. prof. *Lech Ludorowski* z Lublina, prof. *Ewa Kosowska* z Katowic, prof. *Jan Paclawski* z Kielc, pracownicy Muzeów Henryka Sienkiewicza z Woli Okrzejskiej, Oblęgorka i Poznania, a także redaktorzy Polskiego Radia Kielce *Andrzej Kopeć* i *Bobdan Gumowski* zajmujący się tematyką sienkiewiczowską. Całość konferencji uświetniła milanowska młodzież własnym programem artystycznym.

Drugi dzień konferencji wypełniły konserwatorium w muzeum w Woli Okrzejskiej i wycieczka autokarowa po Południowym Podlasiu na trasie Wola Okrzejska - Janów Podlaski - Pratulim - Kodeń - Milanów. Zakończenie konferencji odbyło się w sali koncertowej Państwowej Szkoły Muzycznej w Radzynie Podl. mieszczącej się w zabytkowym pałacu Potockich. Była to już druga konferencja naukowa poświęcona H. Sienkiewiczowi zorganizowana przez dr *Stanisławę Marię Szubińską* - dyrektor Zespołu Szkół Ogólnokształcących w Milanowie.

J.N.

III Turniej Oldboyów w Milanowie

Tradycyjnie już 1 maja rozegrany został piłkarski turniej oldboyów im. Ryszarda Tymosiewicza w Milanowie. W trzeciej edycji tych rozgrywek udział wzięły 4 zespoły: „Huragan” Międzyrzec, dwa zespoły „Victorii” Parczew i gospodarze, czyli LKS Milanów. Turniej poświęcony jest pamięci zmarłego kilka lat temu, wieloletniego działacza i prezesa LKS Milanów *Ryszarda Tymosiewicza*. Honorowymi gośćmi turnieju była żona, córka i syn zmarłego prezesa. Turniej otworzył wiceprzewodniczący Rady Powiatowej Zrzeszenia LZS w Parczewie *Jan Najs*, który na zakończenie turnieju wraz z wójtem Gminy w Milanowie *Jerzym Krępskim* wręczył drużynom pamiątkowe puchary i dyplomy. Turniej rozegrano systemem „każdy z każdym” w skróconym czasie gry. Końcowa tabela przedstawia się następująco:

1. „Huragan” Międzyrzec Podl. - 6 pkt -10 : 4
2. LKS Milanów - 6 pkt - 8 : 3
3. „Victoria” Parczew I - 6 pkt - 5 : 4
4. „Victoria” Parczew II - 0 pkt - 0 :13

J.N.

Prezentacje

ULKS „KŁOS” w Jabłoni

Uczniowski Ludowy Klub Sportowy „KŁOS” przy Zespole Szkół Rolniczych im. A. Zamoyskiego w Jabłoni powstał 4.01.1995 r., a oficjalnie do rejestru stowarzyszeń kultury fizycznej został wpisany 10.02.1995 r. w Białej Podlaskiej, uzyskując osobowość prawną. Od początku w klubie działa pięć sekcji sportowych: podnoszenia ciężarów, piłki siatkowej, koszykówki, tenisa stołowego, korfbalu, zrzeszających około 120 uczniów. W działalności rekreacyjno-sportowej prowadzonej przez sportowy aktyw młodzieżowy uczestniczy około 200 uczniów kierowanych przez nauczycieli W-F: *Stefana Paterka, Jerzego Dycia, Jarosława Waszczuka i Rafała Stańko*. W okresie 7 lat swojej działalności uczniowie ZSR, reprezentanci ULKS „Kłos” startowali w wielu imprezach sportowych szczebla wojewódzkiego i krajowego odnosząc znaczące sukcesy. Do wyróżniających się

zawodników ULKS zaliczają się wielokrotni medaliści zawodów ogólnopolskich - bracia *Marek i Marcin Łobaczowie, Krystian Kopiński* - trenujący w sekcji podnoszenia ciężarów.

Znaczące sukcesy odnoszą również zawodnicy sekcji piłki siatkowej, koszykówki i tenisa stołowego, zajmując czołowe miejsca w zawodach wojewódzkich i strefowych szkół rolniczych. Każdego roku w ramach zajęć rekreacyjnych organizowane są rozgrywki o puchar dyrektora szkoły w siatkówce i koszykówce dziewcząt i chłopców oraz memoriał im. Feliksa Robaka wieloletniego dyrektora Zespołu Szkół Rolniczych w Jabłoni i zasłużonego działacza sportowego. Podsumowanie całorocznej działalności sportowo-rekreacyjnej odbywa się z okazji Dni Olimpijczyka.

Jarosław Waszczuk

Rodzinne zdjęcie uczestników turnieju oldboyów

Artur Uchymiak w trakcie rwania

W dniu 11.05.2002r w Zespole Placówek Oświatowych im. Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Siemieniu odbył się turniej tenisa stołowego z cyklu GRAND PRIX 2002 pod patronatem Wojewódzkiego Zrzeszenia LZS w Lublinie.

Zawody otworzył Wójt Gminy Siemień Pan Stanisław Chojak. Najlepsi uczestnicy otrzymali pamiątkowe puchary i dyplomy ufundowane przez: Prezesa Gospodarstwa Rybackiego w Siemieniu - Edwarda Łagowskiego, Wójta Gminy Siemień - Stanisława Chojaka, Prezesa zakładu Produkcji Tkanin - Sylwestra Sobieckiego, Prezesa ULPKS „PROMYK” Siemień - Jerzego Styczyńskiego, Dyrektora ZPO w Siemieniu - Tomasz Łagowskiego.

Turniej tenisa stołowego

Prezes Gospodarstwa Rybackiego w Siemieniu dodatkowo ufundował statuetkę karpia dla najstarszego zawodnika turnieju. Otrzymał ją Lech Wójcik z Lewartu Lubartów. Gospodarstwo Rybackie w Siemieniu przygotowało posiłek w postaci smażonego karpia.

Oto wyniki w poszczególnych kategoriach:

I Młodziczki: Jezior Dorota - UKS Miłków, Siwek Ola - LEWART Lubartów, Suchodolska Monika - UKS Miłków

II Seniorki: Zalewska Agnieszka - Wola Osowińska, Mucha Monika - MOSiR Bełżyce, Wasilewska Katarzyna - Bełżyce

III. Młodzicy: Kulpa Maksymilian - JAWOR Janów Lubelski, Jasiński Sebastian - PIASKOWIA Piaski, Krupa Damian - LEWART Lubartów

IV. Juniorzy: Tkaczyk Łukasz - PIASKOWIA Piaski, Kiciak Bartosz - PIASKOWIA Piaski, Smogorzewski Paweł - Wola Osowińska

V. Seniorzy: Piechnik Roman - RADOS Lublin, Widyński Janusz - JUNIOR Łucka, Kielbasa Jan - UMKS Biłgoraj.

Grupa wiekowa - „IGRZYSKA” /szkoły podstawowe/		
Mini piłka nożna		
Dziewczeta	Parczew, 20.05.2002 r.	1. SP-2 Parczew 2. SP Dawidy 3. SP Siemień 4. SP-1 Parczew 5. SP Rudno
chłopcy	Milanów, 10.05.2002 r.	1. SP-1 Parczew 2. SP-2 Parczew 3. SP Milanów 4. SP Siemień 5. SP Jabłoń
Czwórbój LA		
dziewczeta		
	Jabłoń, 17.05.2002 r.	1. SP-1 Parczew 2. SP-2 Parczew 3. SP Paszenki 4. SP Rudno 5. SP Gródek Szlach. 6. SP Podedwórze
chłopcy	Jabłoń, 17.05.2002 r.	1. SP-1 Parczew 2. SP-2 Parczew 3. SP Dawidy 4. SP Rudno 5. SP Siemień 6. SP Podedwórze
Grupa wiekowa - „Gimnazjada” (gimnazja)		
Liga LA		
dziewczeta	Parczew, 07.05.2002 r.	1. GP Parczew 2. GP Podedwórze 3. GP Jabłoń 4. GP Siemień
chłopcy	Parczew, 07.05.2002 r.	1. GP Parczew 2. GP Jabłoń 3. GP Siemień 4. GP Podedwórze
Grupa wiekowa - „Gimnazjada” (gimnazja)		
Liga LA		
dziewczeta	Parczew, 07.05.2002 r.	1. GP Parczew 2. GP Podedwórze 3. GP Jabłoń 4. GP Siemień
chłopcy	Parczew, 07.05.2002 r.	1. GP Parczew 2. GP Jabłoń 3. GP Siemień 4. GP Podedwórze
Grupa wiekowa - „Licealiada” (szkoły średnie)		
Liga LA		
dziewczeta	Parczew, 08.05.2002 r.	1. CKU Parczew 2. ZSR Jabłoń 3. LO Parczew 4. ZSO Milanów
chłopcy	Parczew, 08.05.2002 r.	1. CKU Parczew 2. LO Parczew 3. ZSO Milanów 4. ZSR Jabłoń

Kącik szaradziarski nr 6

Rebus z miejscowością

Rozwiązaniem rebusu jest nazwa jednej z miejscowości pow. parczewskiego. Rozwiązanie rebusu prosimy nadsyłać do 10.07. 2002 r. na adres redakcji: 21-200 Parczew, ul. Żabia 24, wyłącznie na kartkach pocztowych z dopiskiem „Rebus”.

Za prawidłowe rozwiązanie wylosowana będzie nagroda książkowa.

J.N.

Rozwiązanie rebusu z nr 4 „Makoszka” (Kama, Kosz). Nagrodę książkową wylosowała Edyta Kowalczyk z Gęsi. Nagroda do odebrania w redakcji.

Wydawca:
Zespół redakcyjny:

Parczewskie Stowarzyszenie Twórców i Animatorów Kultury w Parczewie.
Mieczysław Bielski, Mariola Czarnacka, Stanisław Jadczyk /redaktor naczelny/
Jan Najs, Apolinary Nosalski, Bogumiła Sarnowska, Janusz Tryniecki.
21-200 Parczew, ul. Żabia 24, tel. /0-83/ 355-15-76; e-mail: oswiata@parczew.pl
Materiałów redakcyjnych i nie zamówionych redakcja nie zwraca.

Adres redakcji:

